

Teljesültek a vágyai

A XXI. században már Magyarországon is általános nézet, hogy nem célszerű egy életet egy munkahelyen eltölteni. Kihasznlva a lehetőségeket akár gyakran is lehet váltani, mi több a munkaadók nagy hányada is fontosnak tartja, hogy alkalmazottaik széles látókörűek legyenek és minél több tapasztalattal bírjanak. Ennek az elvnek némileg ellentmondanak nemcsak az INFINEON ceglédi vállalatai, hanem például **Ördög Enrikó** is, aki több mint másfél évtizede a cégnél dolgozik, és vallja, hogy a tapasztalatot és a látókört akár egy vállalatcsoporton belül is évekig lehet bővíteni, szélesíteni, úgy hogy közben a munka érdekes marad.

- Honnan és miként került a német anyavállalatú cég ceglédi gyárába?

- Tokaj – Hegyaljáról egy Szerencs melletti kis faluból Kecsről származom. Gyermekkori álmom helyett –mindig pilóta szerettem volna lenni-, végül Kecskeméten végeztem tanulmányaimat, ahol 2000-ben, a Gépipari és Automatizálási Műszaki Főiskolán végeztem. Egy olyan képzésre jártam, amelyből mindössze húszan szereztek egy-egy évfolyamban diplomát. Itt integrált gépész-, és villamosmérnököket képeztek –ma talán a mechatronika áll legközelebb hozzá-, a teljes képzés, a vizsgák, sőt a diplomaírás és az államvizsga is angol nyelven zajlott ezen a szakon. A főiskola ezt a képzést a Nottingham Trent Universityvel, és más magyarországi főiskolákkal együtt egy nemzetközi diákprogramon keresztül működtette. Előnye a műszaki angol elsajátítása mellett az volt, hogy a végén mindkét felsőoktatási intézménytől egyszerre kaptunk oklevelet.

Az akkori első és egyben jelenlegi munkahelyemet 2000-ben még Eupec Hungaria Kft-nek hívták. Elektronikai részegységeket gyártottak, de szerelőüzemként gépész ismeretekre is szükségük volt. Jól jött nekik egy a mechatronikai tudományokban jártas, fiatal, idegennyelveket jól beszélő szakember (a németet Édesanyám származása révén anyanyelvi szinten használom), ugyanis akkor indultak az első nagyobb fejlesztések.

Sztrókay Pista bácsi, az akkori igazgató, és Bodor József a jelenlegi ügyvezető egy főiskolai elektrotechnika órán bemutatta a vállalatot, s néhányan megragadva a lehetőséget ájtottunk Ceglédre egy gyárlátogatásra. Kettőnknek megtetszett a hely és rögtön segítséget, illetve témát kértünk a diplomamunka megírásához. Azonnal lehetővé tették azt is,

hogy az iskola és a diplomaírás mellett az utolsó félévben rész munkaidőben itt dolgozhassunk, megismerve a termelést közvetlenül is. Származásom miatt szerettem volna ha munkám során többször külföldre is eljutok. Végül az élet úgy alakult, hogy nem lettem pilóta, és bár a főiskolai gyakorlatomat még a repülőtéren töltöttem, a diplomámat már itt Cegléden a cégnél írtam, és a munkám miatt az utazáshoz ma is gyakran van alkalmam a repülést használni, melynek szakirodalmát szívesen bújom szabadidőmben is. Óriási bizalmat kaptam a cégvezetéstől, mert már végzős diákként kimehettem a vállalat költségén néhány napra Németországba az anyavállalathoz, ugyanis olyan diplomamunkát írtam, amelyben összehasonlítottam a ceglédi és a warsteini technológiának egy fontos folyamatlépését.

- Mi történt ezután?

- Rendben lediplomáztam és a nyár végén már mérnöki munkakörben helyezkedve olyan feladatot kaptam, hogy szeptemberben ismét kiutazhattam Nürnberg mellé az egyik gyáregységbe egy technológiai transzfert előkészítő csapat tagjaként, és négy hónapot töltöttem a németeknél. Később az innen Pretzfeldről Ceglédre áttelepített nagyteljesítményű kerámiatárcsák üzemét vezettem.

Az elképzeléseim rögtön teljesültek, s ez jórészt így van most is. Amikor a helyi munkám engedi, szívesen látok el feladatokat külföldön is. Gyakran akad dolgom Németországban, de Malajziában is voltam már, illetve Kínában, Xianban – ahol az agyaghadserg is látható – itt egy hónapot tölthettem egy gyártásindítás felügyelete kapcsán, 2003-ban. A világhírű múzeumot is megtekinthettem, sőt az ezt bemutató könyvből szerencsémre dedikáltatni tudtam Yang Zhifával, aki 1974-ben kűtfúrás közben talált rá a világhírű lelet első darabjára. Időközben a kötelező sorkatonai szolgálatot is letöltöttem, de ezután is ide tértem vissza.

Aktuális munkakörömet nagyban munkámat segíti, hogy részt vehettem egy közel 300 órás, Európai Ipari Mérnök-képzésben, de emellett folyamatosan részt vettem belső, vállalati és külső oktatásszervezők különböző szakmai továbbképzésein itthon és Németországban egyaránt.

Azóta is gyakran dolgozom külföldön. Négy nagy technológia transzfernek én voltam a vezetője. 2005-ben összeházasodtam párommal Szilviával, egyúttal Ceglédre Budapestre költöztem és azóta is a fővárosban élünk. Sajnos ritkán érek haza este hat óra előtt. Most ősszel például volt olyan időszak, hogy kéthetente Németországba szólított a munka, ami még nekem is kicsit nehéz volt, a két kisgyermekünk mellett jó ha néha otthon is tud lenni az ember. Itt Cegléden két részleget is vezetek. Az egyik az Operations Planning & Controlling, a másik a Management Systems and Services. Tulajdonképpen az általam irányított két szervezet a gyártás, az azt támogató mérnökség és a minőségügy mellett „negyedik műszaki pillére” a cégnek, amelybe beletartozik az ipari mérnökség, a gyártásinformatika, a projektmenedzsment, stratégiai tervezés és telephelyfejlesztés, a környezet-, a munka- és balesetvédelem, a gyártási dokumentáció egy része és a gyártelep üzemeltetési tennivalók. Tulajdonkép-

Teljesültek a vágyai

pen az elmúlt 16 évben szépen lépcsőről, lépcsőre a kezdő mérnökből megérkeztem a gyár felső vezetésébe.

- Győzi szusszal, nem vágyik békésebb „vizekre”?

- Az, hogy itt vagyok tizenhat év után is, azt jelzi, hogy a cég és én kölcsönösen megtaláltuk, miben tudjuk egymást a céljaink elérésében segíteni. Közben a telephely kilencvenről kilencszáz főre növekedett, ezalatt sokat tanultam és mindig tudtam a cég formálásában és fejlesztésében érdekes feladatokat találni. Amíg megvan a munkámban a változottság és az alkotás lehetősége, valamint fennáll a kölcsönös bizalom, addig én biztosan itt maradok!